

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Sacra Veterum Temporum Uti Et Evangelica, Ac
Apostolica Historia**

Steinhart, Franz

Ingolstadii, 1734

VD18 90104692

Josue, Dux.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-62332](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-62332)

cum tempore alias addere non liceret, easque religiosè observare. Nam præter Festa Mosaica deinceps celebrarunt Festum Encaniorum, seu solennitatem anniversariam dedicationis templi, Festum Victoriæ, quam Esther adversus Aman, & Judith de Holoferne reportavit; habuerunt quoque in honore diem vigesimum quintum mensis Casleu, id est, Novembris, quo ignis coelestis, quem extinctum post Babylonicum exilium reppererunt, suscitatus est; aliæque plura Festa ejusmodi observarunt. Quod enim Moses *Deuteron. 4.* dixit: *Non addetis ad verbum, quod vobis loquor; accipiendum est de eo, quod repugnat iis, aut mutat ea, quæ ipse præscripsit.*

Josue, Dux.

Ab An. 2494.

Josue mittit, qui urbem Jericho explorant. *Jos. c. 2.*

Post triginta dierum luctum novus Imperator Josue duos mittit, qui transito in loco vadoso Jordane urbem Jericho terramque circumjectam explorent. Urbe dissimulanter obita proditi quidem sunt, operâ tamen Rahab meretricis servati; ista enim exploratores domo suâ mœnibus hærente receperat, ac promissâ prius ipsi ac familiæ indemnitate per funem de fenestra demiserat, ut ita post aliquot dies elusâ insequentium diligentia rursus in castra evaserint. Ab his edoctus de rerum statu Josue iter indicit. Ubi ad ripam Jordanis perventum est, omnes paratos esse jubet ad transeundum tempore atque ordine per Præcones indicto; facturum cras Dominum inter eos mirabilia.

Sicco pede Jordanem cum suis transit.

3. & 4.

Postero die Sacerdotes arcam portantes primi procedunt. Columna nubis quasi officio suo per desertum perfuncta tunc eos deseruerat. Primam aquam cum arca ingressi, veluti in mandatis habebant consistunt; cum ecce aquæ procul versus mare Galilææ intumescunt, & in montem secundum Alvei latitudinem porrectum assurgunt, reliquæ verò rapidè in mare mortuum decurrunt, donec omnino deficientes siccum transitum aliquot miliaribus latum præberent. Ergo Sacerdotes sicco in vestigio progrediuntur. In medio alvei rursus subsistunt; dum omnis populus non sine aliquo horrore festinans cum gregibus & impeoimentis oppositam ripam tenerent. Tunc & ipsi, cum in tanti prodigii monumentum positi quoque essent in medio flumi-

fluminis duodecim prægrandes lapides, ultimi è Jordane egressi sunt, & aquæ salvæ jam omnibus magno impetu affluentes alveum rursus impleverunt.

Ad tam inopinatum prodigiosumque in terras suas ingressum attoniti Chananæi nihil movere ausi sunt. Quare Josue memine resistente in loco, deinceps Galgala dicto castra fixit, ac ponè Sanctuarium alios duodecim lapides ad renovandam miraculosi transitus memoriam erexit. *6. 4. v. 20.* Erat tunc primus anni mensis; quare eos circumcidi jussit, qui per annos quadraginta nati fuerant in deserto. Deinde Pascha ritè fuit celebratum, quo etiam tempore manna, quod hucusque quotidie de Cœlo depluerat, defecit; cum jam novis terræ promissæ frugibus velcerentur.

Transactis Paschalibus feriis, Josue fortè extra castra, ubi Jericho decem ferè stadiis distans in conspectu erat, egressus vidit virum stantem contra se evaginató gladiò. Incertus, essetne Hebræus an Chananæus; eum compellat: *Noster es, an adversariorum?* at ubi advertit Angelum Domini esse, horrore perfulsus cecidit pronus in terram, ab eoque postea didicit, quâ viâ quibusque armis Jericho caperetur. Quæ cum Sacerdotibus populòque nuntiasset, summò manè, parte ad castrorum imbellisque multitudinis custodiam relicta, reliquum exercitum per urbis circuitum hoc ordine circumducit: in fronte incessit armatorum agmen: hos sequebantur Sacerdotes undecim, quorum septem continuò buccinas inflabant, quatuor arcam gestabant: post hos demum veniebat reliqua multitudo; idque factum est per sex dies quotidie semel circumeundo urbem in magno populi silentio solis Sacerdotibus tubâ clangentibus. Septimo die postquam septies pari ordine circumduxit Imperator exercitum, datò signò repente ab omnibus contentissima voce conclamatur, simulque muri funditus undique corruentes viam in urbem aperiunt. Nec mora, Israëlita certatim irrumpentes omnia cædibus implent, interfectis non tantum armatis, qui undique ad urbem defendendam confluerant, sed & reliquis à viro usque ad mulierem, ab infante usque ad senem. Sola Rahab cum cognatione sua domò, quæ pendente ex ea funiculo cocineo dignoscebatur, educta atque servata est, futura postea uxor Salmonis in Tribu Juda Principis. Exportatò deinde aurò, ar-

Sacra Veterum Temp. Histor.

L

gentò

Pascha celebrat, & Manna cessat depluere. c. 5.

Urbem Jericho capit & excindit. c. 5, à v. 13. & c. 6.

gentō, ære, ac ferrō in thesauris Domini reponendō flammæ ubique injectæ; quibus urbs tota conflavit, ac penitus excisa est.

Urbs Hai solo
æquatur.
c. 7. & 8.

Parem fortunam paulō post urbs Hai habuit. Nam etsi prima contra eam expeditio infelicitè cessit ob Sacrilegium Achan, eò tamen morte punitō stratagemate capta est, ac interceptis omnibùs habitatoribùs in acervum lapidum redacta. Rex, qui vivus in potestatem venerat, in crucem actus.

Fœdus Deum
inter & po-
pulum reno-
vat. Jos. 8. à
v. 30.
Deut. 27. à v. 4.

Acceperat Josue in mandatis à Mose, ut in primo promissæ terræ ingressu fœdus DEum inter & populum renovaret loco & ritu præscripto. Igitur cum haud procul essent montes Hebal & Garizim erecto in priore jugo de impositis lapidibus altari id fecit, obrulitque holocausta Domino & pacificas victimas immolavit. Excitavit quoque ingentes lapides, in quibus ad perpetuam memoriã scripsit Deuteronomium legis, veluti jussus erat.

Gabaonitæ se
sponte Josue
submittunt.
c. 9. à v. 3.

Interim vicini populi si non tantis prodigiis, alieno certè duarum nobilissimarum urbium malò atque excidiò debuerant sapere, ac ad clementiam Imperatoris confugere. Verùm Domini sententia fuit, ut *indurarentur corda eorum. & pugnarent contra Israël & caderent. & non mererentur ullam clementiam, ac perirent.* Solum Gabaonitæ missis Legatis gratiam ac fœdus apud Josue implorârunt ac impetrârunt magnò suò bonò; nam simul ad veri DEI cultum transierunt, Nathinai deinceps dicti, quia in perpetuum templi famulatum donati, in usum Domûs Domini ligna cedere aquasque comportare debebant.

Josue duran-
te prælio cur-
sum Solis &
Lunæ sistit.
c. 10.

Hanc Gabaonitarum defectionem ulturi quinque finitimi Reges conjunctis copiis Gabaonem obsederunt. At Josue fœderatis suis cum exercitu confestim auxilio adfuit, hostesque improvisò aggressus multa cæde ad urbem edita in fugam coniecit, dumque fugientibus instat, veritus, ne inclinata jam die nox suos à perse quando cædendòque hoste retraheret, clamans in Cœlum Solem ac Lunam stare jussit, *donec se plenè ulcisceretur gens de inimicis suis.* Die itaque ad duodecim adhuc horas producto hostes plagâ magnâ cæsi sunt & usque ad interuersionem penè consumpti tum gladiò Israëlitarum tum grandine magnorum lapidum de Cœlo cadentium. Quinque Reges prope urbem Maceda ex fuga se in quandam speluncam abdiderant; quos

quos Josue extractos ex obviis quinque arboribus suspendi jussit, ac deinde eam urbem occupavit occiso cum omnibus incolis Rege.

Inde cum exercitu ad alias munitas urbes transiens expugnavit urbem Lebna, Lachis, Gazer, Eglon, Hebron imposito ubique militari praesidio ac interfectis per urbes atque oppida omnibus Chanaanais, sine ætatis aut sexus discrimine.

Quibus incredibili celeritate confectis grassatus est armis usque ad Caderbarne & Gazan. Unde reflectens iter urbem Dabir cepit atque vastavit. Demum cum victore exercitu prædæque infinita reversus est ad castra & ad arcam Domini, quæ erat in Galgalis, interfectis hac unius ætatis expeditione duodecim Regibus.

Dum Josue in hybernis agit, plerique reliqui Chanaanitis Reges collatis consiliis copias innumeras contrahunt, quibus Israëlitas aut terris suis iterum ultra Jordanem ejiciant, aut certe ipsorum victoriis modum ponant; quod cum accepisset Josue, venit cum exercitu ad lacum Merom, ubi illi castra posuerant; tradiditque illos Dominus in manus Israël, qui *perculserunt eos & persecuti sunt usque ad Sidonem magnam.*

Exercitu ad sua signa revocato Aforam caput belli diuturnâ obsidione fatigatam denique occupavit, cæsisque habitatoribus omnibus incendit, nemini datâ veniâ ad terrorem aliarum urbium, ut tam funestò exemplò edoctæ ultrò imperata facerent. Et quidem Aforâ expugnatâ magna deinceps inclinatio ad integram Israëlitarum victoriam facta est; tamen adhuc multo tempore pugnandum fuit contra Reges reliquos; nam *non fuit civitas, quæ se traderet filiis Israël præter Gabaon*; omnes vi atque armis subjugandæ erant, quæ causa fuit, ut nonnisi intra sex annos à transitu Jordanis maximam promissæ terræ partem Josue occupaverit, occisis Regibus triginta & unò.

Porro etsi restarent adhuc occupandæ quinque Philistæorum Satrapie aliæq; versùs Aquilonem Provinciæ, Josue tamen jussu Domini post sex annorum bella ad dividendam Tribubus terram processit; quem in finem elegit montem, in quo erat urbs Silo, velut totius promissæ terræ centrum. In hunc igitur montem tribus ferè horis Jerosolymâ distantem cum omni populo è Galgalis, ubi hæctenus sex annis castra habuerat, migravit,

L 2

Varias urbes expugnat. c. 10. à v. 29.

Revertitur in castra, quæ erant in Galgalis. c. 10. à v. 38.

Cædit Chanaanos. c. 11.

Aforam & alia loca capit. c. 11. à v. 19. & c. 12.

Castra & arcam transfert in urbem Silo, & terram promissam inter Tribus dividit. c. 18. v. 1. & c. 14. & c. 19. v. 51.

gravit, ac Sanctuarium in præcipuâ ac latiore urbis Silo platea erigi jussit, trecentos & amplius annos ibi mansurum. Hanc nimirum DEus Sanctuario suo sedem elegit, quod vellet tum religiosissimum Principem tum reliquos filios Joseph ita honorare. Hunc enim montem Tribus Ephraim, ex qua erat Josue, fortitione accepit. Itaque in Silo fiebant deinceps Sacrificia; atque illuc ter in anno convenire Israëlita juxta legem debebant. Hic quoque Eleazaro Pontifice, Josue, ac Principibus familiarum præsentibus, Domino autem rem totam moderante, terra promissa ad ostium tabernaculi ita distributa est.

Sors Judæ
c. 15. à v. 1.
& c. 14. à v. 6.

Tribui Judæ obtigit magna illius pars versùs Ægyptum & Idumæam complectens centum & quinque civitates cum suis villis. Inter illas fuit Jerusalem & Hebron. Hanc cum monte pro se suscipere petiit ac obtinuit Caleb.

Sors filiorum
Joseph.
c. 16. & 17.

Filii Joseph seu tribus Ephraim & media Manassis acceperunt inter alias terras eam, quæ erat circa Sichem, c. 24. v. 32. quod etiam ossa Joseph transtulerunt; veluti moriens postulaverat. Josue, qui erat de Tribu Ephraim sibi suæq; familiæ urbem Tamnath in monte Ephraim sitam elegit. Quæsti sunt quidem Ephraimitæ oh nimias suæ Sortis in tam numerosa Tribu angustias. At Josue respondit, producerent armis terminos, quos Pherezæi adhuc occuparent.

Sors Benjamin.
c. 18. à v. 11.

Benjaminicæ Tribui Judæ contermini sortiti sunt præter alias terras & viginti sex civitates agrum Jericho feracissimum vel potius hortum ob balsamum, rosas, palmas, aliasque nobiles plantas deliciosissimum.

Sors Simeon.
c. 19.

Simeonitarum hæreditas fuit in medio possessionis filiorum Juda. Ægyptum versùs attingebant desertum Bersabee: versùs mare magnum terras & urbes Philistæorum, ab his quidem adhuc occupatas, ad Tribum Juda verò pertinentes.

Sors Zabulon.
c. 19. à v. 10.

Zabulonitarum sors à mari Galilææ per totam terræ promissæ latitudinem porrigebatur usque ad mare magnum.

Sors Isachar.
à v. 17.

Isachar Tribus habitavit media inter Tribus filiorum Joseph & Zabulon.

Sors Aser.
à v. 24.

Aseritæ post Zabulon occuparunt ultimam septentrionem versùs terræ promissæ partem, extendentes se versùs mare magnum usque ad Sidonem & Tyrum urbes extra terram promissam maritimas.

Nephtali Tribus reliquas & superiores septentrionales plagas usque ad Jordanem possidendas adivit.

Tribui Dan supra Simeonitas propè Tribum Juda sua terræ portio assignata est.

Ruben, Gad & media Tribus Manassis suas sedes trans Jordanem retinuerunt.

In hac terræ divisione filii Levi nullam habuere partem. Solùm quadraginta octo civitates ipsis assignatæ sunt, in quibus habitarent. Circum has ad mille passus concessa quoque ipsis fuere suburbana ad pecora sua alenda, ad hortos & viridaria: eæ tamen urbes non omni Jure ad Levitas quasi veros Dominos pertinebant, sed ad illos, in quorum Tribu illæ erant. Atque inter has erant sex urbes in fugitivorum auxilia separatæ. Porro filiorum Levi erant quatuor familiæ, prima Aaronica seu Sacerdotalis, cui tredecim urbes in terra Juda, Benjamin, & Simeonis habitandæ obtigerunt, Domino providente, ut jam tunc Sanctuario, postea templo ac futuræ Regiæ urbi Sacerdotes proximi essent. Altera familia Caathitarum, qui in decem aliis: tertia Gersonitarum, qui in tredecim: quarta Meraritarum, qui in duodecim urbibus habitârunt. Unde Sacerdotes & Levitæ per omnes Tribus dispersi erant, ut ita ubique præstò essent Magistri atque Doctores, à quibus populus doceretur ea, quæ ad DEÏ Cultum & Religionem pertinerent. Noluit autem Dominus Levitas præter domos & suburbana alias insuper habere possessiones, quòd nollet consecratos DEO & totos Legi ac Scripturæ officiiisque Sanctuarii ac Templi deditos culturâ agrorum & vinearum implicari. Interim non deerant ipsis proventus annui divites ac ampli, præsertim Sacerdotibus. Nam Levitæ accipiebant decimas ex animantibus, fructibus arborum, terræ, & vinearum ab omnibus filiis Israël, atque aded unam ex decem partibus proventuum totius terræ sanctæ, reliquis novem partibus in duodecim Tribus dispertiendis. Unde Tribus Levi recipiebat plus quàm ulla alia Tribus, licèt ipsa omnium esset minima. Sacerdotum verò redditus adhuc pinguiores erant. Hi imprimis recipiebant decimam decimarum à Levitis: deinde omnes primitias proventuum annuorum, panum etiam coctorum: cedebant ipsis omnes oblationes spontaneæ & votivæ, pecuniæ, quæ ex redemptione personarum aut rerum confere-

Sors Nephtali
à v. 32.

Sors Dan.
à v. 40.

Sors Ruben.
Gad, & Manassis.

c. 13. à v. 15.

Urbes & Bona Levitarum

N. 37. à v. 1.

Jof. c. 20. & 21.

& N. 18. à v. 8.

bantur: omnia boum, ovium, caprarum primogenita in specie danda, jumentorum ac hominum permutanda: viclimæ pro peccato: pectus & armus omnium pacificorum: holocaustorum pelles; quæ omnia ex tam numeroso populo ingentes afferebant Sacerdotibus paucis divitias.

Quæque Tribus adit possessionem suam. c. 22.

Confectio divisionis negotio Comitata soluta sunt. Socii trans Jordanem, quorum 40. millia sub Josue militaverant hactenus, ad suos dimissi. Cæteræ Tribus suas quæque terras & Levitæ suas civitates tam ultra quàm citra Jordanem adièrunt. Imperator verò in urbe Thamnat habitavit, eamque reparavit atque munivit; cujus exemplum cæteri secuti in suis fortibus instaurarunt, quæ furore belli fuerant conquassata. Nova quoque ædificia passim extruxerunt, tam quæ communibus usibus, quàm quæ privatis deservirent. Omnes denique Israëlita terræ lacte & melle manantis dulcedine in summa ubique pace frui cœperunt.

An. 2510.
Eleazar moritur & Josue. Jos. 23. & 24.

Interea moritur Eleazar summus Pontifex, eique in officio Phinees ejus filius succedit. Josue quoque cum ultimos vitæ suæ dies advenire cerneret, convocavit populum, hortatusque est ad exactam Legis observationem, ad serviendum Domino soli; caverent non solum connubia & amicitias cum gentibus, sed eas penitus à terris suis extirparent unà cum aris & diis suis, ne fiant denique ipsis in ruinam; ad quæ cum respondisset populus: *Serviemus Domino, quia ipse est DEUS noster*, renovavit Josue foedus inter DEum & populum eumque dimisit. *Et post hæc mortuus est Josue servus Domini centum & decem annorum*, sepultusque in monte Ephraim. Ad imitationem Mosis scriptas reliquit res gestas sub suo Principatu. Quæ verò adduntur in fine libri Josue, addita sunt vel à Samuele vel ab Esdra; sicuti Josue ea addidit, quæ in libro Deuteronomii post mortem Mosis habentur.

Orthoniel, Judex.

Ab An. 2570.
Officium Judicum apud Israelitas.
Judicum 1.

A Morte Josue illi, qui cum summa potestate deinceps in Hebræorum Republica præerant, vocantur à S. Scriptura Judices, id est vindices populi ac defensores, quorum primum officium